

[Nina Andersen.]

ville kunne nå ind over vore grænser. Da man må gå ud fra, at vi i hvert fald ikke ville kunne lave indførselsforbud mod fjernsynsapparater, ville det altså sige, at de, som var i stand til at købe enten de dyrt fremstillede danske apparater eller importerede apparater, ville være de eneste, som kunne benytte sig af fjernsynet. Det ville med andre ord blive et velhavermonopol.

Vi fra vor side er af den opfattelse, at man bør have et dansk fjernsyn, og at dette må bringes ud over forsøgsstadiet, som der også er givet udtryk for her i dag. Det giver en mulighed for to ting. For det første giver det mulighed for, at man har indflydelse på udsendelsernes art og karakter. Vi har ved radioudsendelserne set, hvordan en lykkelig forening af et privat initiativ og et vist offentligt initiativ kan give en god udsendelsesrække, varieret, genstand for kritik, som den naturligtvis må være, og på samme måde vil man ved at følge den samme retningslinje kunne finde frem til en god praksis i fjernsynsudsendelserne. Det andet, man vil kunne opnå, er, at man vil kunne billigere fjernsynsapparaterne. Det er utvivlsomt, at en forøgelse i fremstillingen af fjernsynsapparater også vil kunne bringe dem ned på en billigere pris. Hver gang man snakker om disse dyre nye apparater, kommer jeg altid til at tænke på støvsugerne. Da jeg var barn, var en støvsuger noget, som var sjældent, og som kun folk med mange penge havde; det var måske også kun folk med mange penge, der havde brug for dem, for det var dør, tæpperne og de polstrede møbler fandtes. Der er imidlertid sket den udvikling på grund af det stigende leveniveau, at dels er der kommet polstrede møbler og tæpper også i en række arbejderhjem, og dels har disse ganske almindelige og ikke særlig velbeslåede hjem også været i stand til at skaffe sig støvsugere.

Man ser altså, at det stigende leveniveau og den tekniske udvikling giver mulighed for anskaffelse af ting, som man til at begynde med ikke har regnet med at det var muligt for et bredere publikum at få, og det samme vil sikkert også vise sig med fjernsynet.

Disse ord skulle give udtryk for, at vi fra vor side er enige i, at man imødekommer de

forslag, der foreligger om en licensforhøjelse, bl. a. fordi det er en betingelse, at den del af licensforhøjelsen, som anvendes til udlån til fjernsynet, bliver tilbagebetalt til radioen, således at man ikke kan sige, at radiolytterne har skullet betale til et fjernsyn, som de eventuelt ikke får nogen for-nøjelse af.

Der er en enkelt ting, jeg endnu ønsker at sige et par ord om, og det er det spørgsmål, der blev rejst om avertering i fjernsynet. Det er min opfattelse, som jeg også har givet udtryk for i radiatorådet, og som jeg ved at mit parti er enig i, at man ikke bør have avertering i fjernsynet. I det øjeblik man har en sådan avertering, er et fjernsyn ikke frit, og skal vi have en god udvikling af fjernsynet her i landet, bør det være et frit fjernsyn. Jeg synes derfor, at man må tage den principielle stilling, at avertering ikke skal kunne finde sted i fjernsynet.

Harald Nielsen: Også jeg kan takke den højtærede undervisningsminister for hans redegørelse, omend jeg nok kunne have ønsket, at den på enkelte punkter havde været noget udførligere; den besvarede i hvert tilfælde ikke alt det, som jeg kunne have ønsket besvaret. Fra venstres side er vi ganske klar over, at vi også på fjernsynets område må følge med herhjemme. Det er fuldstændig rigtigt, som også det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft sagde, at vi er i en udvikling, som naturligvis ikke lader sig standse, ligesom vi er klar over, at fjernsynet, rigtigt brugt, kan blive et endnu bedre hjælpemiddel end radioen i folkeoplysningens og undervisningens tjeneste. Fra Amerika, hvorfra man jo i almindelighed kun hører om de afskrækkende eksempler på, hvorledes denne opfindelse som alle andre menneskelige opfindelser kan misbruges, foreligger der da også beretning om, hvilket mægtigt hjælpemiddel fjernsynet er blevet, navnlig i undervisningens tjeneste. Således er det fortalt mig, at det på det landbrugsfaglige område har betydet overordentlig meget, at man i De Forenede Stater har haft det sådan, at de mest sagkyndige og de dygtigste og de, der havde den bedste fremstillingsevne, hver gang der var noget nyt at meddele, kunne træde frem for noget nær alle farmeres øjne og give meddelelse